

EGY NEMZETKÖZI DÍJ TÖRTÉNETE

Nagy öröm számomra, hogy egy kezdeményezésem és a többünk által ebbe befektetett munkát egy nemzetközi szervezet díjra érdemesnek találta. Az International Coach Federation (ICF) „I Care For” Díjat adta az AmCham Hungary keretében az ICF magyar tagozatának közreműködésével elindított „Coach Up” projektnek. Persze nem a díjért csináltuk, de az elismerés jó apropó, hogy végiggondoljuk, hogy mi áll a kezdeményezés hátterében.

Hogyan is kezdődött?

Évek óta tagja vagyok az AmCham Hungary – Amerikai Üzleti Kamarának, és aktívan részt veszek a HR Bizottság munkájában azzal a nem titkolt szándékkal, hogy az üzleti életből érkező tagtársaim körében is terjesszem a coachingot. Többször hoztam a CHN-en keresztül külföldi előadót AmCham rendezvényekre, hogy az ő nemzetközi példájuk is erősítse a coaching hazai elterjedését és alkalmazását. 2014-re a HR Bizottság elnöke, Szépkúti László, a Flextronics HR igazgatója vezetésével nagyon tartalmas bizottsági program állt össze, amelybe beletettünk egy coaching elemet is, hogy nevezetesen az AmCham tagvállalatai ingyen kipróbálhassák, megtapasztalhassák a coachingot kizárólag vezetői körben. De melyik coachingot? Hisz mára már kis hazánkban több coaching irányzat és még több coach van, és sok közöttük a „self-appointed”, azaz a magát coachnak kinevező, képzés nélküli coach.

Fontos volt az együttműködést egy olyan körre beazonosítani, akiknél garantált a tudás, a minősített képzés, hisz ez jelenti a minőségbiztosítást. Így jött az ötlet, hogy ezt az ICF magyarországi szervezetével együttműködésben szervezzük meg – ahol magam is tag vagyok –, hisz ott vannak jelen legnagyobb számban a nemzetközi szinten akkreditált coachok. Tudom, hisz megtapasztaltam, hogy sok munka áll a minősítés megszerzése mögött. Minden tisztelem azoknak a magyar coachoknak, akik nemzetközi minősítést szereznek hisz ez annak is az eredménye, hogy nem tántorítja el őket az a sok igazolás, szakmai anyag, amit az ICF felé be kell nyújtani: a coacholt órák nyilvántartását,

hogy kit mikor coacholtunk (és ezt szigorúan ellenőrzik is), a coach iskolai tanrendet, hol, milyen óraszámában mit tanultunk, mentor coachok nevét, és egy hangfelvételt egy coaching ülésről. És ha ez mind megfelel, akkor majd jön az írásbeli teszt, amit minden akkreditációra jelentkezőnek ki kell tölteni: 155 kérdés 3 óra időtartamban. És persze fizetni kell vizsgadíjat, nem is keveset. Ezen kívül az ICF adminisztráció sosem egyszerű, és azzal is meg kell birkózni. Tehát aki ezt végigcsinálja, annál biztosan megvan a tudásbeli magabiztosság, elhatározás és kitartás, hogy akarja ezt a megkülönböztető jelzőt, hisz ez egy elismerése a szakmaiságának.

Kalamár Beáta, az ICF magyar tagozat 2014-es elnökének személyében nagyon jó partnert találtunk a kezdeményezéshez. Beáta hozzám hasonló

lelkesedéssel hitt abban, hogy ez egy kiváló lehetőség arra,

„...mára már kis hogy a magyar üzleti élet még jobban megismerje az ICF akkreditált coachokat, aki a fent leírt minőségbiztosítás

mentén végzik a munkájukat. Ez az AmCham Coach Up projekt nemcsak a coaching terjesztéséről szólt, hanem arról is, hogy bemutassuk coach kollégáinkkal együtt, hogy milyen az a minőségi coaching, amit nemzetközi szinten is elismernek.

„...mára már kis hazánkban több coaching irányzat és még több coach van, és sok közöttük a „self-appointed”, azaz a magát coachnak kinevező, képesítés nélküli coach.”

Még arról is szólt, hogy coachként, ha már ennyi mindent letettünk az asztalra, akkor joggal eljuthassunk azokhoz a nagyvállalati vezetőkhez, akik majd a szervezetükben a coaching sorsáról döntenek, és hogy új kisebb cégek is olyan hiteles forrásból, mint az AmCham, halljanak a coachingról és megtapasztalhassák azt annak reményében, hogy máskor is alkalmazni fogják majd.

Projektvezetőként mondhatom, hogy az eredeti tervekből sok minden megvalósult, de van, ami nem: nem sikerült minden jelentkező coachnak ügyfelet adni, jó lett volna még több ügyfél. Az AmCham részéről Juhász Zsófia lankadatlan munkájának és szuper leveleinek köszönhetően talált meg minket az a több, mint 30 ügyfél (de a 40-et nem értük el), aki jelentkezett a programba. Zsófia fogalmazta és küldte ki az AmCham hírleveleket a Coach Up projektről – a névadó szintén Zsófi volt – és az egész AmCham stáb folyamatosan ajánlotta a programot az AmCham Hungary tagvállalati vezetőknek. Mindig öröm volt számomra, amikor Zsófitól jött a jelzés, hogy van egy újabb jelentkező. Én játszottam a HR-est, ami egy új, de izgalmas szerep volt számomra, hogy összehozzam az érdeklődőket és a coachokat. Nem volt egyszerű dolog.

MAGYAR
COACHSZEMLÉ

Szakmai kiválóság,
professzionizáció
2015/2.

VÉLJEMÉNY

Köszönet a coachoknak, akik beszálltak a programba! Örömmel mondhatom, hogy többüknek lett fizetős megbízása is ebből, de minimum kapott egy szép ajánlólevelet munkája után. Több résztvevő a köszönetét és az elismerését az AmChamnek is megküldte, amiről az AmCham az éves jelentésében is megemlékezett.

Mi Kalamár Beátával mindig azt mondtuk, hogy annak örülünk, hogy minden egyes AmCham Hungary logóval ellátott levéllel, csakúgy mint az egész kezdeményezéssel, a coaching kiválósága, a minőségi és a nemzetközi szinten is keresett, minősített coaching terjed, és ezáltal is egyre ismertebb lesz nálunk is – remélhetőleg nekünk coachoknak több megbízást hozva ezáltal. Titkon persze reméltük azt is, hogy több coach is kedved kap majd az akkreditáció megszerzéséhez, ha ez a program is a képesítéssel rendelkező coachokat támogatja.

Amit már biztosan tudunk, hogy az AmCham Hungary segítségével sikerült új híveket szereznünk a coachingnak. Ennek a projektnek ez volt az értelme. És persze most már a díj is. Köszönjük. Mind kettőt.

„Amit már biztosan tudunk, hogy az AmCham Hungary segítségével sikerült új híveket szereznünk a coachingnak.”

